

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 22C/13/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214200580
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Oreničová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2015:7214200580.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudcom JUDr. Beátou Oreničovou v právnej veci žalobcu PIDES, s.r.o. Košice, so sídlom Čárskeho č. 7, 040 01 Košice, IČO: 31 717 004, zastúpený JUDr. Zsoltom Suverom, advokátom, so sídlom Murgašova 3, 040 01 Košice, proti žalovanej T. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX, XXX XX W., v konaní o zaplatenie 762,86 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a zmenu návrhu v zmysle podania žalobcu na pojednávaní dňa 20.5.2015 tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 762,86 eur od 1.7.2011 do 14.12.2011 a zo sumy 712,86 eur od 15.12.2011 do 19.12.2012, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Konanie o zaplatenie sumy 762,86 eur na istine z a s t a v u j e .

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 762,86 eur od 1.7.2011 do 14.12.2011 a zo sumy 712,86 eur od 15.12.2011 do 19.12.2012, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O náhrade trov konania súd r o z h o d n e osobitným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa pôvodne návrhom podaným na Okresnom súde Košice II. dňa 8.11.2010 domáhal zaplatenia istiny vo výške 639,11 eur spolu s príslušenstvom. Čo sa týka príslušenstva, žiadal priznať úrok z omeškania vo výške 9 % ročne počítaný z dlžnej sumy a trovy konania. Pôvodné konanie bolo vedené na Okresnom súde Košice II pod č.k. 22C/92/2011.

Žalobu odôvodnil tým, že žalovaná ako vlastníčka bytu č. X na ulici T. č. XX v Košiciach v podiele 1/1 nezaplatila nedoplatok z vyúčtovania služieb za rok 2009 vo výške 750,49 eur a nedoplatok na zálohových platbách za mesiace 3,4,5,6 za rok 2009 spolu vo výške 445,64 eur. Žalobca podaním zo dňa 18.10.2011 požiadal o pripustenie zmeny žalobného návrhu, ktorý súd uznesením zo dňa 4.11.2011 nepripustil a podaním zo dňa 24.11.2011 podal návrh na rozšírenie žaloby, ktorý súd uznesením na pojednávaní konanom dňa 29.11.2011 pripustil tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.213,35 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne, počítaný zo sumy 750,49 eur od 31.7.2010 do 11.10.2011, zo sumy 450,59 eur od 12.11.2011 do zaplatenia, zo sumy 111,42 eur od 1.7.2010 do zaplatenia, zo sumy 111,42 eur od 31.7.2010 do zaplatenia, zo sumy 111,42 eur od 31.8.2010 do zaplatenia, zo sumy 111,42 eur od 30.10.2010 do zaplatenia, zo sumy 111,42 eur od 30.11.2010 do zaplatenia a vo výške 9,25 % zo sumy 205,76 eur od 26.6.2011 do zaplatenia.

V predmetnej veci Okresný súd Košice II rozsudkom č. k. 22C/92/2011-78 zo dňa 29.11.2011 rozhodol tak, že zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 414,15 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne, počítaný zo sumy 714,49 eur od 31.7.2010 do 11.10.2010, zo sumy 414,15 eur od 12.11.2011 do zaplatenia a trovy konania vo výške 499,36 eur, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 50 eur mesačne, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci, počnúc mesiacom december 2011. Ďalej konanie v časti príslušenstva za obdobie od 1.7.2010 do 30.7.2010 zastavil, v časti istiny 36,34 eur a príslušenstva zo sumy 36,34 eur žalobu zamietol a na samostatné konanie vylúčil istinu vo výške 762,86 eur.

Vylúčená časť návrhu o zaplatenie sumy 762,86 eur s príslušenstvom, ktorá sa týkala služieb poskytovaných v roku 2010, bola na Okresnom súde Košice II ďalej vedená pod č. k. 22C/13/2014.

Vo veci súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi obsahnutými v spise, ako aj výsluchom účastníkov konania a zistil tento skutkový stav:

Podaním doručeným Okresnému súdu Košice II dňa 24.10.2014 žalobca žiadal uznesením pripustiť, aby z konania vystúpila žalobkyňa PIDES, s .r.o., Košice, so sídlom Čárskeho 7, 040 01 Košice, IČO: 31 717 004 a na jej miesto do konania vstúpila spoločnosť PIDES PLUS s.r.o. so sídlom: Šoltésovej 9, 040 01 Košice, IČO: 44 852 746, a to z dôvodu, že od 1.1.2014 na základe Zmluvy o výkone správy z 1.1.2014 uzavretej okrem žalobkyne medzi všetkými vlastníkami bytov bytového domu na strane jednej a spoločnosťou PIDES PLUS, s.r.o. na strane druhej, správu bytového domu vykonáva ako správca spoločnosť PIDES PLUS, s.r.o.

Okresný súd Košice II uznesením č. k. 22C/13/2014-90 zo dňa 20.1.2015, vyhotoveným vyšším súdnym úradníkom, najmä pripustil, aby z konania vystúpil žalobca PIDES, s.r.o. Košice so sídlom Čárskeho 7, Košice, IČO: 31 717 004 a na jeho miesto do konania vstúpila spoločnosť PIDES PLUS s.r.o. so sídlom Šoltésovej 9, 040 01 Košice, IČO: 44 852 746.

Voči vyššie uvedenému uzneseniu Okresného súdu Košice II č. k. 22C/13/2014-90 zo dňa 20.1.2015 podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, a to z toho dôvodu, že právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností, ako je to v napadnutom uznesení uvedené, čiže prechod práv a povinností - v tomto prípade v postavení žalobcu - zo spoločnosti PIDES, s .r.o. Košice, Šoltésovej 9, 040 01 Košice, IČO: 31 717 004 na spoločnosť PIDES PLUS s.r.o. Šoltésovej 9, 040 01 Košice, IČO: 44 852 746, je predmetom prebiehajúceho súdneho sporu, ktorý je vedený na Okresnom súde Košice II po sp. zn. 15C/238/2013.

Následne sudca Okresného súdu Košice II. uznesením č.k. 22C/13/2014-122 zo dňa 16.4.2015 zrušil uznesenie Okresného súdu Košice II č.k. 22C/13/2014-90 zo dňa 20.1.2015, vyhotoveného vyšším súdnym úradníkom, a to v súlade s ust. § 374 ods. 4 O.s.p, z dôvodu, že na Okresnom súde Košice II č.k. 15C/238/2013 je vedené konanie vo veci navrhovateľky T. proti odporcovi P. V. a spol. o neplatnosť uznesenia zo schôdze vlastníkov bytov, ktorým mal byť odsúhlasený výkon správy PIDES PLUS s.r.o. od 1.1.2014. Konanie vedené na Okresnom súde Košice II č.k. 15C/238/2013 nie je doteraz právoplatne skončené.

Podaním doručeným Okresnému súdu Košice II dňa 15.12.2014 vzal žalobca žalobu voči žalovanej čiastočne späť čo do istiny vo výške 762,86 eur a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Naďalej však trval na zaplatení úrokov z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 762,86 eur od 1.7.2011 do 20.12.2012 v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a na náhrade trov konania. Dôvodom späťvzatia návrhu bola skutočnosť, že žalovaná medzi časom žalovanú sumu - istinu uhradila v celom rozsahu, a to platbou z 15.12.2011 v sume 50 eur a jej zvyšok v sume 712,86 eur dňa 20.12.2012.

K úhradám realizovaným zo strany žalovanej uviedol, že žalovaná nad rámec platby z 2.3.2012 v sume 111,42 eur v priebehu roka 2012 vykonala aj ďalšie platby v súhrnnej výške 2.728,60 eur, ktorými boli uhradené skôr splatné pohľadávky titulom nedoplatku na vyúčtovaní nákladov spojených s vlastníctvom a užívaním bytu a jej príslušenstva nasledovne:

- v čiastke 1.214,40 eur za roky 2005, 2006, 2007 na základe rozsudku OS KE II č.k. 24C/123/2009-162 zo dňa 25.11.2011, ktorý v časti výroku o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť sumu 1.214,40 eur nadobudol právoplatnosť 2.2.2012 (potom, čo tento rozsudok OS v časti výroku o trovách konania

v spojení s uznesením KS KE č.k. 11Co/84/2012-185 z 28.3.2013 nadobudol právoplatnosť 6.6.2013, nezaplatenú časť tejto pohľadávky predstavujú ešte trovy konania spolu v sume 310,20 eur,
- v čiastke 268,94 eur za rok 2008 na základe rozsudku OS KE II. č.k. 45C/49/2010-79 z 14.12.2010 o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť sumu 1.063,96 eur s príslušenstvom nadobudol právoplatnosť 2.2.2011 (potom čo na úhradu istiny bola vykonaná platba v sume 952,54 eur dňa 16.12.2010), zvyšok istiny v čiastke 111,42 eur a úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.063,96 eur od 28.6.2009 do 16.12.2010 v čiastke 145,46 eur a úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 111,42 eur od 16.12.2010 do 29.2.2012 v čiastke 12,06 eur,
- v čiastke 532,40 eur za rok 2009 na základe rozsudku OS KE č. 22C/92/2011-78 z 29.11.2011, ktorý v časti výroku o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť sumu 414,15 eur s príslušenstvom (okrem trov konania, o ktorých je konanie vedené na KS pod sp. zn. 5 Co/228/2014) nadobudol právoplatnosť 11.2.2012 (a to istina v čiastke 414,15 eur a úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 714,49 eur od 31.7.2010 do 11.10.2011 v čiastke 76,99 eur a úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 414,15 eur od 12.10.2011 do 20.12.2012 v čiastke 41,26 eur,
- v čiastke 712,86 eur za rok 2010 (podľa vyúčtovania za rok 2010 nedoplatok žalovanej daný rozdielom medzi skutočnými nákladmi v sume 1.542,80 eur a zaplatenými predpísanými mesačnými platbami spolu v sume $111,42 \times 7 = 779,94$ eur, predstavoval sumu 762,86 eur, na úhradu ktorej bola vykonaná aj platba 15.12.2011 v sume 50 eur).

Podľa ust. § 95 ods. 1, 2 O.s.p., navrhovateľ môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania. Zmenený návrh treba ostatným účastníkom doručiť do vlastných rúk, pokiaľ neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom došlo k zmene.

Súd nepripustí zmenu návrhu, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Súd nepripustí zmenu návrhu ani v prípade, ak by na konanie o zmenenom návrhu bol vecne príslušný iný súd. V takom prípade pokračuje súd v konaní o pôvodnom návrhu po právoplatnosti uznesenia.

V prejednávanej veci žalobca na pojednávaní dňa 20.5.2015 z dôvodu, že dlžnú istinu v sume 762,86 eur, ktorým je nedoplatok za služby spojené s užívaním bytu za rok 2010, žalovaná uhradila po čiastkach v sume 50 eur dňa 15.12.2011 a v sume 712,86 eur dňa 20.12.2012, žiadal v časti úrokov z omeškania pripustiť zmenu návrhu tak, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 762,86 eur od 1.7.2011 do 14.12.2011 a zo sumy 712,86 eur od 15.12.2011 do 19.12.2012.

O návrhu žalobcu na zmenu návrhu zo dňa 20.5.2015 súd rozhodol v súlade s ust. § 95 O.s.p., nakoľko zmenený návrh žalobcu bol žalovanej doručený (oznámený) na pojednávaní dňa 20.5.2015 a výsledky doterajšieho konania mohli byť podkladom i pre rozhodnutie o zmenenom návrhu. Pripustením zmeny návrhu bol zohľadnený výpočet úrokov z omeškania v závislosti od prijatých platieb na úhradu vyúčtovania za rok 2010.

Podľa ust. § 96 O.s.p., navrhovateľ môže za konania vziať späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí. V takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

V prejednávanej veci žalobca podaním doručeným súdu pred začatím pojednávania dňa 16.12.2014 vzal návrh v časti späť čo do istiny v sume 762,86 eur z dôvodu, že žalovaná dňa 15.12.2011 uhradila sumu 50 eur a dňa 20.12.2012 uhradila sumu 712,86 eur, spolu vo výške 762,86 eur, ktorá suma predstavuje nedoplatok za služby spojené s bývaním za rok 2010.

O zastavení konania o zaplatenie sumy 762,86 eur na istine súd rozhodol v súlade s ust. § 96 O.s.p., nakoľko žalovaná po podaní žaloby resp. po pripustení zmeny žaloby, pred prvým pojednávaním vzala návrh čiastočne späť čo do istiny vo výške 762,86 eur.

Závazkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť plniť záväzok (§ 488 Občianskeho zákonníka).

Žalovaná je vlastníčkou bytu č. X na T. ulici č. XX v W.. V prejednávanej veci žalovaná istina predstavovala nedoplatok za služby spojené s bývaním vo vyššie uvedenom byte za rok 2010 v sume 762,86 eur. Z dôkazu predloženého žalobcom označeným ako „podpisová listina“ vyplýva, že žalovanej bolo Vyúčtovanie nákladov za služby spojené s bývaním za rok 2010 doručené osobne dňa 26.5.2011. V zmysle pokynov nachádzajúcich sa na predmetnom vyúčtovaní, žalovaná mala nedoplatok uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia vyúčtovania, t.j. do 26.6.2011. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že nedoplatok za služby spojené s bývaním za rok 2010 v sume 762,86 eur žalovaná zaplatila až dňa 15.12.2011 v sume 50 eur a dňa 20.12.2012 v sume 712,86 eur. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaná neuhradila svoj dlh na vyúčtovaní za rok 2010 riadne a včas, preto sa dostala do omeškania. Žalobca žiadal priznať úroky z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 762,86 eur od 1.7.2011 do 14.12.2011 a zo sumy 712,86 eur od 15.12.2011 do 19.12.2012.

Podľa ust. § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

V súlade s ust. § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013, zmeneného nar. vlády 20/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V konaní mal súd za preukázané, že žalovaná neuhradila svoj dlh riadne a včas, čím sa dostala do omeškania. Keďže je žalovaná v omeškaní s plnením peňažného dlhu, žalobca má v zmysle ust. § 517 Občianskeho zákonníka právo aj na zaplatenie úroku z omeškania. Žalobca uplatnil úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 762,86 eur od 1.7.2011 (t.j. po uplynutí 30-dňovej lehoty od doručenia vyúčtovania) do 14.12.2011 (nakoľko dňa 15.12.2011 žalovaná uhradila 50 eur) a od 15.12.2011 do 19.12.2012 (nakoľko žalovaná dňa 20.12.2012 uhradila 712,86 eur).

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd v súlade s ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka zaviazal žalovanú k zaplateniu úrokov z omeškania z dlžných súm, zohľadňujúc úhradu v sume 50 eur dňa 15.11.2011 a úhradu v sume 612,86 eur dňa 20.12.2012, nakoľko žalovaná nesplnila svoj dlh riadne a včas, čím sa dostala do omeškania dňom 26.6.2011 (t.j. 30 dní od doručenia vyúčtovania). Keďže žalobca žiadal priznať úrok z omeškania až od 1.7.2011, súd priznal žalobcovi úroky z omeškania až od uvedeného dátumu 1.7.2011. Úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná ku dňu 1.7.2011 bola určená vo výške 1,25 %. Výška úrokov z omeškania je určená v súlade s ust. § 3 ods. 1 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013 a v danom prípade úroky z omeškania predstavujú 9,25 % ročne (8 + 1.25). Preto o úrokoch z omeškania súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Keďže predmetné konanie je vylúčené zo spisu Okresného súdu Košice II č. k. 22C/92/2011 a vzhľadom na námietky žalovanej o duplicitu trov konania v tomto konaní s konaním 22C/92/2011, o náhrade trov konania súd rozhodne osobitným uznesením.

V zmysle vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Ak žalovaný

dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie /§ 205 ods. 2, 3 O.s.p./.